

आद्य dives, opulentus. BH. 16. 15.

आतङ्क m. (r. तङ्क् in miseria vivere s. अ) 1) aegritudo.
2) timor. DEV. 12. 30.

आततायिन् (ex आतत extensus - a r. तन् s. त - et आयिन्
iens a r. इ s. इन्) Adj. et Subst. m. scelestus, fur, praedo.
BH. 1. 36.

आतप m. (r. तप् calefacere, urere, s. अ) calor, ardor so-
lis. UR. 62. 13. 90. 10. SAK. 43. 10.

आतपत्र n. (a solis ardore tuens, e praec. et त्र a r.
त्रा s. अ; cf. तनुत्र) umbella, «a large umbrella of silk
or leaves». IN. 2. 17.

आतुर aegrotus, impotens. N. 7. 11. 11. 36.

आतोद्य n. (r. तुद् pulsare, percutere, s. य) instrumentum
musicale. AM.

आत्त v. दा praef. आ.

आत्थ dixisti, v. अह्.

आत्मगतम् Adv. (ex आत्मन् et गत qui ivit, in acc. neut.)
ad semetipsum loquens. UR. 7. 4.

आत्मज m. (TATP. ex आत्मन् q. v. et ज natus) filius. IN.
1. 11.

आत्मदर्श m. (qui facit ut aliquis semet ipsum vi-
deat, ex आत्मन् et दर्श a r. दृष् in form. caus. s. अ)
speculum. HEM. (cf. आदर्श).

आत्मन् m. (ut videtur a r. अत् ire aut productâ, aut, quod
minus mihi arridet, cum praef. आ compositâ, suff. मन्;
respicias tamen, radicem अह् q. v. in 2. pers. praet. redupl.
formare आत्थ, permutato ह् cum त्, quam ob rem
आत्मन् eadem permutatione ab eadem radice deduci
possit) 1) anima, animus, mens. BR. 1. 15. BH. 4. 21. 5.
7. 9. 5. N. 12. 27. 10. 8. SU. 3. 2. 2) saepissime pronomi-
num trium personarum locum tenet, cum sensu reflexivo.
आत्मानम् me: BR. 1. 32. N. 9. 31. आत्मानम् te: BR. 2.
28. N. 12. 57. आत्मनस् tui: IN. 5. 32. N. 9. 20. आत्म-
नस् sui: IN. 5. 51. N. 10. 16.; cum sensu plur.: A. 9. 3. -
Non semper tamen ad sententiae Subjectum sed nonnun-
quam ad pronomem in obliquo casu positum refertur, e. c.
H. 4. 14.: ज्ञास्यस्य अद्य समागत्य मया "त्मानम् ब-

लाधिकम् cognosces nunc congressus mecum me for-
torem. - Etiam Nominativus आत्मा reflexive usurpatur,
ita ut idem sit ac persona, a qua actio efficitur; e. c. SA.
7. 14. SAK. 18. 4. infr. किन्निमित्तम् आर्येण सुकुमारेण
आत्मा तपोवनगमनपरिश्रम उपनीत इति cur a ve-
nerando tenero (te) tu ad castimoniae silvae adeundae
lassitudinem adductus? 3) propria persona, das eigne
Selbst. BR. 2. 3. 3. 11. 4) In fine compositorum BAH.
आत्मन् saepe suffixum क् assumit (v. gr. 665.) et signi-
ficat natura, indoles, conditio, proprietas, aut
suffixa aequat, quibus adjectiva e substantiis descendunt.
Sic BH. 15. 13. रसात्मक, succi naturam habens,
idem est ac succosus et explicatur a schol. per रस-
मय, a रस suff. मय (gr. 652.), vide quoque रागात्मक
BH. 14. 13. हिंसात्मक (secundum schol. मार्कस्वभाव)
18. 27. et परिचर्यात्मक 18. 44. Eodem modo आत्मिक,
ab आत्मन् suff. इक, in fine comp. usurpatur, BH. 2. 41.
44. (Germ. vet. âtum Th. âtuma inserto u, anglo-sax.
ædhm, nostrum âthem, hibern. adhm cognitio, adhma
gnarus - Piktet p. 109. - fortasse etiam adhmailghim con-
fiteor, adhmail confessio; fortasse etiam amhne «him-
self». Si autem आत्मन् est pro आत्मान् et a r. अह् q. v.
descendit, convenit cum goth. ahma Th. ahman spiri-
tus.).

आत्मप्रभ (BAH. e praec. et प्रभा f. splendor) suimet ipsius,
i. e. per semetipsum, splendorem habens. IN. 1. 37. N.
5. 38.

आत्मभू m. (per semet ipsum existens, ex आत्मन्
et भू) nomen Brahmae, Vischnûs, Sivi et Anangi.

आत्मभरि m. (ex आत्म pro आत्मन् cum signo accus. et
भरि a भृ sustinere s. इ) homo edax, heluo, abdomini
natus. AM.

आत्मवत् (ab आत्मन् s. वत्) sui compos. BH. 4. 41.

आत्मसात् Adv. (ex आत्मन् s. सात् v. gr. 652.) in pro-
priam personam, zum eignen Selbst, zum Ich. HIT. 118.
15.: आत्मसात्कृत propria alicujus persona factus, pro-
priam personam alicujus valens; cf. BR. 3. 11.